

Serbian
Present Stage Of My Ministry
62-0908

SADAŠNJA FAZA MOJE SLUŽBE

Jeffersonville, Indiana, SAD
8. septembra 1962.



www.messagehub.info

null
"...u dane glasa..." Otk. 10:7

Uvod

Veličanstvena služba William Branhama je bio odgovor Svetog Duha na proročanstva Svetog Pisma iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30, i Otkrivenja 10:7. Ova služba koja je obišla svet bila je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom na kraju vremena. O ovoj službi se govori u Pismu, kao o onoj koja treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Naša molitva je, da ova štampana Reč bude upisana u vaše srce dok pažljivo sa molitvom budete čitali ovu propoved.

Mnogi napori su načinjeni da bi vam se obezbedio tačan i neskraćen tekst transkripcije, no ipak Engleski zvučni-audio snimci najbolje predstavljaju propovedi koje je propovedao William Branham.

Zvučne-audio i tekstualne forme više od 1.100 propovedi koje je propovedao William Branham su dostupne i mogu se besplatno skinuti (download) i štampati na mnogim jezicima.

Ova se propoved sme kopirati i deliti pod uslovom da se neizmenjena kopira u celini te da se deli besplatno.

onako kako se odvija. Neka oni čitaju od 5. stiha nadalje i potom shvate mesto na kojem stojimo.

A sada, Oče, molim Te da nas blagosloviš i daš nam dobar odmor u našim telima i dovedeš nas nazad sutra. Blagoslovi sve ove ljude koji stoje okolo do zidova oslanjajući se s jedne noge na drugu. Žene, muškarce koji stoje tamo napolju na kiši i oko prozora i koji sede u svojim automobilima. I sve gore i dole i molim Te da ih blagosloviš, Gospode. Neka bi otišli kući s milošću Božijom u svojim srcima. Molim u Isusovo Ime. Amen.

95 Shvatate li sada? Čitajte od prve, 2 Timoteju 2, 4; 2 Timoteju 4, od 5. stiha nadalje pre nego večeras odete na počinak ako možete i videćete gde se mi nalazimo. Zašto su ga ti ljudi ostavili? Zašto je on uzeo... I sada samo uporedite tu službu s onime kroz šta prolazimo danas. Uporedite naučavanje svetog Pavla. Setite se u maloj nebeskoj stvari koju sam video, rekao sam: "Pa, hoće li Pavle morati stajati sa svojim ljudima?"

Oni su rekli: „Da.“

Rekao sam: „Ja sam propovedao istu Reč koju je on propovedao, tačno sam ostao uz isto Evanđelje.“

A milioni su podigli svoje ruke i rekli: „Mi počivamo na tome.“

Neka vas Bog blagoslovi. Volite li Ga?

Dok se ne sretnemo!

Dok se ne sretnemo!

SADAŠNJA FAZA MOJE SLUŽBE

1 ... probuđenje, budući da sam bio jako umoran i iscrpljen. Na putu smo imali mnogo zajedništva, divnih sastanaka, pozdravljajući hrišćane iz mesta u mesto, od gore - po istočnoj obali i takođe zapadnom obalom gore u Kanadu. I s divnom saradnjom među mnogim različitim denominacijskim crkvama: Skupštine Božije i Ujedinjena Pentakostalna, Crkva Božija, Foursquare i mnoge druge organizacije koje su sarađivale, imali smo velike sastanke. Veliki uspeh, koliko bi se to danas moglo nazvati uspehom i možda bi ga mnogi nazvali velikim. Ali ja, ja sam za probuđenja. A probuđenje je, nacionalno govoreći, gotovo završeno. I mi smo... Volim videti probuđenje na kojem se srca zapale, ne dodavanje članova već probuđenje. Naš je Gospod učinio mnoga čudesa isceljenja ljudi i, naravno, nekoliko ih se spasilo. A sada kod kuće odmaram neko vreme i za nekoliko se nedelja vraćam u službu ako to bude Božija volja.

2 I dakle, ovo je za mnoge ljude i moje prijatelje po celom svetu. Večeras ovde u Šatoru želim izjaviti, da ste vi, bilo ko od vas, ovde prisutni mogli biste videti da je večeras u Šatoru zaista toplo. Ljudi su stisnuti i svugde su okolo, stoje na vratima i napolju u svojim automobilima i stvarima i vrlo je vruće, ljudima će biti teško, a i meni takođe.

Ali došao sam na ovo mesto jer želim objasniti u kojoj fazi vremena mi živimo prema službi koju mi je Gospod dao. I želeo sam to snimiti iz Šatora. To mi je prošlog proleća došlo na srce, ali sam čekao dok se ne vratim ovde da bih mogao dobiti snimak toga kako bih ga poslao vama, ljudima po svetu.

3 Bilo je to pre trideset i dve godine kada je Gospod Isus, unutar sto četrdeset metara odavde gde sam ja, gde stojim sada, ovde u Jeffersonvillu na ukrštanju Osme i Penn ulice, onog jutra kada sam polagao kamen temeljac za ovaj Šator, onda je to bila samo močvara. I živeo sam ovde s moje leve strane, baš preko puta. Bilo je to pre nego što sam se oženio. Živeo sam sa svojim ocem i majkom. Gospod Isus me je probudio tog jutra kada je kamen temeljac trebao biti postavljen oko, rano oko šest ujutro. I ja sam neko vreme ležao u krevetu sa srcem punim radosti razmišljajući o tom velikom vremenu kada mi je Gospod Bog trebao dati šator da u njemu propovedam. Tada sam bio tek mladić. I tog sam dana... Devojka s kojom sam izlazio, koja je ubrzo trebala biti moja supruga sledeće godine, trebala je biti s nama na dan kada smo polagali kamen temeljac.

4 I sećam se toga jutra kada sam se probudio i ležao u sobi, na spratu upravo ovde u Sedmoj ulici, nešto je reklo: "Ustani na noge." I ja sam ustao. I video sam nešto kao veliko mesto i bilo je kao veliko mesto kroz

koje je proticala reka u-u dolini. I spustio sam se dole do reke i shvatio da je to bilo mesto na kojem je Jovan Krstitelj krstio ljude, a oni su to pretvorili u tor za svinje. I ja sam bio vrlo kritičan prema tome, jednostavno sam govorio da to ne bi trebalo raditi.

I dok sam bio tamo, Glas mi je progovorio i uzdigao me te sam primetio Šator otprilike u stanju u kojem je upravo sada, ali je bilo toliko ljudi da su se oni svi ugurali u Šator u tom stanju, otprilike stanje u kojem je sada. I bio sam sretan dok sam stajao za propovedaonicom govoreći: „Bože, kako si dobar što si mi dao Šator.”

I u taj trenutak mi je Anđeo Gospodnji progovorio i rekao: „Ali ovo nije tvoj Šator.”

5 I potom sam rekao: „Onda, Gospode, gde je moj Šator?”

I ponovo me je uzeo u Duhu i položio me dole u šumarak. I dole tim šumarkom bili su samo redovi drveća koja su stajala u redu, oko šest ili devet metara visoka. I izgledala su kao voćke i bila su u velikim zelenim kantama. I potom sam primetio da je s moje leve i moje desne strane bila prazna kanta na svakoj strani i rekao sam: „Šta je s ovima?”

A On je rekao: „U njih trebaš saditi.” Zato sam istrgnuo granu sa drveta na mojoj desnoj stani te je položio u kantu na desnoj strani i granu na levoj strani te je položio u kantu na levoj strani. One su brzo izrasle skroz u nebo.

I On je rekao: „Ispruži svoje ruke i skupi plodove toga.” I u jednu je ruku pala velika žuta jabuka, sočna i zrela. A u drugu je ruku pala velika žuta šljiva, sočna i zrela. I rekao je: „Pojeđi plodove jer su ugodni.” I jeo sam od jednog i od drugog: vrlo ukusni. Vi znate viziju, mislim da je zapisana u jednoj od knjiga: „Životna priča” ili „Prorok je posetio Afriku”.

6 I upravo tada sam podigao ruke i vičući slavio Boga. I odjednom se taj Vatreći Stub spustio nad vrhovima tog drveća i huka i munja je zasijala i vetrovi su zaista snažno zaduvali i lišće se na drveću počelo micati. I pogledao sam skroz dole, bilo je to u obliku ovog Šatora, onako kako je sada. A na kraju gde je trebala biti propovedaonica, bila su tri drveta i ta su tri drveta poprimila oblik kao tri krsta. I primetio sam da su i šljive i jabuke bile skupljene u grupama oko srednjeg krsta. I potrčao sam zaista brzo vičući iz sveg glasa te pao dole na taj krst, ili pored krsta, i zagrlio ga. I vetrovi su počeli drmati, i plodovi s krsta, i pali su svugde oko mene. I bio sam toliko sretan, samo sam se radovao. I rekao je: „Pojeđi plodove jer su ugodni.”

7 Tada je taj Vatreći Krug pozvao, rekao je: „Žetva je zrela, ali je radnika malo.” I rekao je: „Dakle, kada ponovo dođeš k sebi ili izađeš iz ovoga, pročitaj II Timoteju 4: II Timoteju 4.” I zatim sam došao k sebi. I

Reči, neka vas za Svoj drugi dolazak uznesu i uzme vas u drugu zemlju gde ćete biti baš kao ta mala riba o kojoj sam govorio, izvan te tmine tamo dole. Vidite, ne biste mogli otići tamo gore s ovakvom vrstom tela. Niti biste mogli otići gore kao ovi astronauti (Razumete li?), morate biti u spremniku pod pritiskom. Niste pod pritiskom za to. Ali kada vas Bog izmeni, onda ste pod pritiskom, onda idete u uznesenje. Kada se izgube ova stara zemaljska čula i vi ste odmakli na tom slavnom putu krsta, idete kući s Isusom...

92 Dakle, Oče Bože, zahvaljujemo ti na ovim rukama koje su bile podignute da budu hrišćani. Verujem da su to mislili u svojim srcima. Molim se za njih da ni u jednom trenutku ne iznevere. A ako iznevere, neka bi oni brzo imali tog Zastupnika kod Oca. Za šta sam naučio da je velika stvar, Oče, da kada učinim sve svoje greške, tada nalazim da imam Zastupnika (vrlo brzo) kod Oca kroz Isusa Hrista. I ponovo sam vraćen u milost. Ljubazna ruka Gospoda briše, postoji krvava Žrtva koja se tamo nalazi za koju ispovedam da je moj Spasitelj.

Molim da ispuniš potrebe svih koji su bolesni i u potrebi i da isceliš sve bolesti, Gospode. A oni koji sada ovde sede pod ovim slavnim pomazanjem Duha Svetog, dok Ga mi osećamo kako se tako ugodno preliva nad našim dušama...

93 Oče Bože, Ti znaš o čemu sam razmišljao dok sam dolazio dole iz Kanade neki dan. Mislio sam: „O, kako bih voleo ponovo ući u staromodno probuđenje, samo Božiji sveti pevaju i sila Božija se spušta.” O, kako moje srce žudi za tim, Gospode. Neka bi izbilo takvo probuđenje u ovom Šatoru, o, da se sila Božija jednostavno izliva u potocima milosti, ide u svako srce.

Zahvaljujem Ti na ovom malom mestu, Gospode. Mi to nismo mogli ovakvim održati, bila je to Tvoja milost koja ga je održala duhovnim. A sada je verujem, Gospode, najduhovnije malo mesto u naciji za koje ja znam upravo ovde na ukrštanju Osme i Penn ulice. Kako ti zahvaljujem na tome, Gospode. Odlazio sam u crkve i video ih hladne i ravnodušne, a žene toliko bestidne da se ne mogu ni zacrveneti u licu, a nema ni jednog usklika „amen” ili suze na obrazu niti ičega i nema spasenja, nema ničega već samo učlanjivanja u njihovu crkvu i izgovaranja njihovog verovanja. O Bože, potom doći u ugodno malo toplo mesto gde se pale vatre na svakom oltaru njihova srca, kakva je to uteha, Oče, kakva uteha. Hvala Ti, Oče, i neka bi uvek ostala do dolaska Gospoda Isusa. Blagoslovi nas zajedno sada.

94 I sutra je šabat. I, Gospode, pomози mi ujutro, ako na mene dođe red da ispovedam na tu temu „Odbrojavanje”. Bože, neka bih je mogao izneti na takav način da je ljudi vide, Gospode. A sada, neka bi oni videli stanje službe i gde se ona nalazi i na šta mi čekamo i zašto se sve odvija

Svakom grešniku podari pokajanje. Blagoslovi svakoga ko je ovde unutra. Sveci, oni, neki od ovih starih dragocenih ratnika, Gospode, koji se godinama bore u redu, izruguju ih, ogovaraju i ismejavaju. I dalje idu napred jer imaju Život. Znaju kome su poverovali i uvereni su da je On sposoban ono što su Mu poverili sačuvati. Zahvaljujemo Ti za to, molimo da isceliš bolesne koji su među nama. Ukloni sve naše grehe i bolesti. I Bože Oče, pribavi Sebi slavu.

88 Imam toliko mnogo dragocenih prijatelja, Gospode. Volim ih. Znam da su ih imali i drugi ljudi dole kroz doba. Dragoceni prijatelji, prijatelji koji vole, mladi i stari i mi ih volimo svim svojim srcima. Učini nas sada vernima, Gospode, jednostavno vernima Reči da bi ih mogli sresti u jednoj boljoj zemlji jednog dana gde nikada neće biti tuge ili jada. Ubrzo iščekujemo dolazak Gospoda. Verujemo da će On doći.

Blagoslovi sada nevernika ovde večeras, Gospode, i neka on postane vernik i prihvati Tebe kao svoga Spasitelja večeras.

89 I dok su nam glave pognute, ima li nekoga ovde, dok su vam pognute glave, ko bi rekao: „Brate Branham, dole duboko u mom srcu želim doći na kraj puta vojujući dobar boj. Želim biti hrišćanin, podići ću svoju ruku.” Neka vas Bog blagoslovi. Neka vas Bog blagoslovi. To je dobro. Neka vas Bog blagoslovi, vas. „Želim doći na kraj svoga puta s dobrim bojem iza sebe. Upravo sada prihvatam Hrista. Želim da mi On bude Pomoćnik.” U redu, neka vas Gospod blagoslovi. Neka vas Bog blagoslovi, gospodo. To je dobro. On-On vas zna. Sve sam ove godine naučio dovoljno o Njemu, oko trideset i dve godine iza propovedaonice, sada sam naučio dovoljno o Njemu da bih znao da On zna svaki vaš pokret. On vidi vrapca. Vlasi na vašim glavama su izbrojene. Vidite, On zna sve o tome. Samo podignite svoju ruku i zaista to mislite, to je sve što morate uraditi. I tamo je voda spremna.

90 Zapamtite, šta radite? Pokajete se, verujete u Evanđelje i potom budete kršteni. Zašto? U Ime Isusa Hrista za oproštenje svojih greha. To je vaše svedočanstvo, da vi jeste. Vaši gresi nestanu kada se krstite, kada ste ih ispovedili i kada verujete. Hoćete li sada uhvatiti Uže za spašavanje dok ono povlači po vašem srcu i govori: „Dodji ovde, stranče. Putuj sa Mnom, uzmi Moj krst na sebe. Uči od Mene, krotak sam i ponizan u srcu, bremena su Moja laka.” Samo posegnite i zgrabite Ga.

91 Koliko je hrišćana ovde na Putu večeras sretno što ste započeli pre mnogo vremena, započeli ste i skroz dole po putu još uvek dolazite dole prema kraju, molim se da vam Bog kruniše službu šta god da je ona. Možda je to domaćica. Molim se da ti Bog kruniše službu. Možda je to propovednik. Možda je đakon, možda je laički član. Možda je to farmer. Ne znam šta je to. Šta god da je, neka bi Bog krunisao vaš život slavom Svoje

stajao sam tamo rukom trljajući svoje lice. I upravo tada, u uglu sobe, sunce je jako sijalo, onda mora da sam bio u viziji sat vremena ili više i To je reklo: “II Timoteju 4.” I brzo sam posegnuo za svojom Biblijom i pročitao II Timoteju 4.

8 Dakle, želim to sada pročitati. I koliko god da se to činilo čudnim, dok sam čitao ovo u II Timoteju 4, mesto na kojem sam se zaustavio, a mnogo sam puta o tome propovedao ovde u Šatoru, čini se čudno da se uvek na tome zaustavim. Dakle, u II Timoteju 4, prvih pet stihova. A pet je broj milosti. Čitam ovo.

Zaklinjem te pred Bogom i Gospodom Isusom Hristom, koji će suditi žive i mrtve o Svom dolasku i kraljevstvu Njegovim: propovedaj Reč odmah, bilo zgodno ili nezgodno; uveravaj, opominji, ohrabruj sa svom strpljivošću i poukom.

Jer doći će doba kada ljudi neće podnositi zdrave nauke, nego će prema vlastitim požudama sami sebi nagomilati-nagomilati učitelje da im golicaju uši; od istine će uho odvratiti i bajkama se okrenuti.

Ali ti trezan budi u svemu, podnesi patnje, vrši delo Evanđeliste: ispuni potpuno svoju službu.

9 Jeste li ikada primetili, a ja to nisam primetio do ovog poslednjeg maja, da nikada nisam pročitao ništa više od tog dela Pisma do tamo? To je sve što sam ikada pročitao od toga jer se to činilo kao da je-da je zadovoljavalo jer mi je poručilo da propovedam Reč i podnosim patnje i da budem strpljiv, jer će doći doba kada ljudi neće podnositi zdrave nauke, nego će prema vlastitim požudama sami sebi nagomilati učitelje da im golicaju uši te da će od Istine uho odvratiti i bajkama se okrenuti. Ali dakle, On nikada nije rekao da sam ja Evanđelista. Rekao je: „Vrši delo Evanđeliste,” tako je Pavle Timoteju rekao. Razumete li? Jeste li primetili kako kaže? Nije rekao: „Dakle, pozvan si da budeš Evanđelista.” Rekao je: „Vrši delo Evanđeliste.” Razumete li? Dakle, mi to tamo primećujemo. Dakle, ako bih ja rekao svim svojim srcem i po onome što ja znam, to se ispunilo do poslednjeg slova, baš tačno. A to je bilo pre trideset godina.

10 I koliko ja znam, svaka vizija koju mi je On ikada dao ispunila se osim one da ću imati promenu u svojoj službi da se trebam moliti za ljude na nekom malom mestu kao mala prostorija pod šatorom ili velikim auditorijem ili nečim. Meni se činilo kao šator. Sećate li se toga pre dve ili tri godine? Većina se toga ispunila. Trebao sam ići u Meksiko i kako će te noći padati kiša i šta će se dogoditi tamo dole. I On mi je ispričao moju službu prvog poteza. Sećate li se o pecanju male malecke ribe ili propuštajući to? Drugi je bio mala riba. Ali tada mi je rekao: “Na trećem potezu nemoj izneveriti. Razumete li? I nemoj reći ljudima.” Uvek pokušavam objasniti šta pokušavam uraditi. On mi je dao do znanja da ne

kažem ljudima šta radite. Samo da radim šta mi On kaže i pustim to na miru. Razumete li?

11 Ali... Ja sam takva osoba. I nemam tajni pa kažem sve što znam. Tako da je to-to je samo vrsta, pretpostavljam. Ali to kao, pokušaću... Volim ljude i toliko želim da se ljudi spasu da im pokušam reći sve što znam osim ako to nije nešto što mi je On rekao da ne kažem, naravno, tako da oni to ne bi propustili. Razumete li? Želim da to vide toliko blizu da ne bude greške u tome.

12 Dakle, to se ispunilo baš tačno. Dakle zapamtite, zakletva je bila, ako ćemo to proučiti na trenutak: „Zaklinjem te pred Bogom i Gospodom Isusom Hristom, koji će suditi žive i mrtve o Svom dolasku i kraljevstvu Njegovim.“ Razumete li? „Sudim, zaklinjem te pred Bogom i Hristom da-da propovedaš Reč.“ I tako mi pomogao, koliko ja znam do večeras nikada nisam propovedao ništa osim Reči (Razumete li?) i ostao sam s Njom. Bilo je mnogo nevolja i prošao sam kroz mnoga progonstva i mnoge kušnje, morao sam se odvojiti od mnogih dragocenih prijatelja zbog same te izjave: „Propovedaj Reč.“ I ja-ja sam...

13 Sećate se u viziji ili malom prenosu, kako ja to nazivam, gde sam nedavno bio uzet i video te ljude i pogledao nazad na sebe i svi ti milioni tamo. I rekao sam: „Želim videti Isusa.“

A On je rekao: „On je višlje.“

Pa, vidite, kada ljudi umru, oni-oni ne odu odmah gore s Bogom. Sada, vi... Siguran sam da ćete ovo razumeti. Možda bih to trebao objasniti najbolje što mogu. Jeste li dakle u žurbi? Krenimo onda polako i-i pokušajmo to učiniti jasnim koliko mogu.

14 Dakle, kada dođemo putem, setimo se da ovde živimo u tri dimenzije. I ne znam mogu li reći njihove nazive ili ne. Jedna od njih je svetlost a druga materija. Tommy, sećaš li se šta je treća? Huh? Atom - vreme. Tačno. Dakle, svetlost, materija i vreme. I naših pet čula kontaktiraju te dimenzije. Naš vid kontaktira svetlo, naš osećaj kontaktira materije i tako dalje.

15 Dakle, ali mi kroz nauku kontaktiramo četvrtu dimenziju, kao takvu. Jer sada upravo kroz ovu zgradu dolaze slike, glasovi radija, slike na televiziji, a naša čula ne kontaktiraju to, ali oni ipak imaju cev ili kristal koji hvata te eterske talase i očitava ih. Zato, vidite, upravo se u ovoj zgradi sada nalaze žive radnje ljudi u vazduhu, živi glasovi. Oni su ovde. Znamo to. Oni su apsolutno istina. I jedina stvar koju činite, oni-oni to uhvate na... Ne razumem mehaniku tih stvari koje je nauka izumela, ali znamo da to nama dokazuje da postoji četvrta dimenzija.

Dakle, peta je dimenzija mesto na koje ide grešnik, nevernik kada

85 Nebeski Oče, sećam se upravo ovde za ovim istim stolom, ovim istim mestom o kojem sam govorio tog jutra, da kada sam posvetio crkvu upravo na ovoj zemlji ovde. I taj kamen temeljac je tamo i još uvek u sebi ima stranicu iz Biblije da sam to napisao. Rekao sam: „Gospode Isuse, Tvojom ću milošću ostati veran Reči.“ I sada vidim da je to proizvelo tačno ono što je proizvelo i u drugim slučajevima. I evo mene ponovo nazad u ovom Šatoru večeras pošto sam proputovao svet i mali kamen temeljac još se uvek nalazi tamo i taj je papir u njemu. Ispitaj me, Gospode. Učinio sam mnogo grešaka. Zgrešio sam, Gospode. Mnogo sam Te puta izneverio kao što sam malo pre svedočio o neuspehu. Bože, ja-ja, čim to učinim, želim oproštenje. U svom Te srcu volim. I znam da si mi nedavno pokazao o tom mestu gde idemo. I ne znam kada si, dakle, gotov sa mnom, Gospode. Večeras sam ovde, ja - po Tvojim milosti i ne znam kada si gotov, ali znam da ovo mora do ovoga doći. Ali kada to vreme dođe, ne želim biti kukavica. Želim stajati kao što su i ostali stajali. Ali, Bože, ako-ako-ako svoje svedočanstvo moram zapečatiti svojim vlastitim životom ili čime god što mora biti učinjeno, Gospode, kruniši ga onda, nemoj mene krunisati, kruniši službu koju sam propovedao, Gospode, to je Tvoja Reč. I znam da je ta Reč više nego sposobna da me ponovno podigne u uskrsnuću. I ne stidim se Reči koju sam propovedao jer je Ona sila Božija za spasenje svima onima koji veruju.

86 Zahvaljujem Ti za malu crkvu koja danas još uvek stoji. Kada sam stao za Reč, proroci su prorokovali i rekli: „Za šest će meseci biti pretvorena u garažu.“ Trideset je godina prošlo, a ona je danas vatrenija nego što je bila godinama: „Na toj ću steni sagraditi Crkvu Svoju.“ Zahvaljujem Ti na našem pastoru. Zahvaljujem ti za đakone, starešine. Svi mi imamo deo za odigrati, Gospode, i želimo to odigrati verno, želimo to odigrati kako treba.

Ovde večeras možda ima nekih koji bi nam se hteli pridružiti, Gospode. A način na koji se pridruže je samo da uhvate ovo malo Uže za spašavanje i počnu vući, omotavati ga oko svog zapešća, stegnuti ga oko svog srca i reći: „Sada, Gospode, povuci, podigni me,“ i oni će izaći i sjati kao zlato. Ispuni to, Gospode. Iščekujemo to vreme.

87 Verujemo da je kraj blizu. Vidimo da je, kao što smo ovde naučavali, laodikejsko crkveno doba sada u toku, vidimo da se ne može dogoditi ništa drugo nego dolazak Gospoda. I, Gospode, ne bi li to bila velika kruna da Reč vidi kako dolazi Sama Kruna? Voleo bih stajati ovde i reći: „Eno Ga, to je Jagnje.“ Kao Jovan. „Eno Jagnjeta kojeg smo čekali, to je On.“ Gospod će brzo doći u Svoj hram, odvesti Svoje ljude u uznesenje.

Pripremi nas, Oče. Operi naša srca u Svojim krvima. Učini nas čistima i očišćenima da bi Tvoja Reč mogla prebivati u nama. Neka bi mi zapamtili da moramo postupati po Reči da bi se Ona mogla usidriti i biti efektivna.

svi govore, čak i moji - neki od mojih vlastitih kolega, rekli su: „Pa, brat Branham je sav propao.“ Razumete li? Da. „Sav propao...“ Razumete li? „O, ne čujemo da se više previše toga događa.“ Razumete li? Pa, mi... Jednostavno ne shvataju (To je sve.), jednostavno ne shvataju.

82 Mislim da je najveća stvar koju je Pavle želeo kada je rekao: „Moje je vreme sada isteklo,“ najveća želja Pavlovog srca bila je da bude mučenik. To je bila želja u svim njihovim srcima u one dane. Ako su... Jeste li ikada pročitali Foxovo delo „Knjiga mučenika“? A takođe pročitajte i „Nikejski koncil“. Najveća čast koja je mogla biti bila je kada su razni ljudi (i Polikarp i oni) ušetali u lavlju jamu, radosno su klicali, ušetali su unutra znajući da će biti mučenici. Kada su ih palili na lomači, klicali su od radosti zbog časti mučeništva. Kada je Pavle hodao dole do te daske za rezanje da mu odrube glavu, vodili su ga od tog zatvora, malog starog prljavog mesta tamo dole, rupe u zidu gde su ga držali. Bio sam tamo dole, pogledao to. Mala stara šupljina tamo nazad u koju su zalupili njegovo telo. A sada ga žele učiniti svecem ili nečime u svojoj... Ista grupa ljudi... Tamo je hodao tamo dole. Rekao je: „Gde je, o, smrti, žalac tvoj? Gde ti je, grobe, pobeda? Ali hvala Bogu koji nam daje pobedu po Gospodu Isusu Hristu. Dobar sam boj vojevao. Utrku dovršio. Veru sačuvao. Pripremljen mi je venac i ne samo meni, nego svima koji s ljubavlju žude za Njegovim dolaskom.“

83 Došli smo do 6. stiha sada, do 18. Ne znam šta piše za mene, već vam samo citiram šta piše za druge. I nastaviću biti veran Reči dok On ne završi. Ovde je služba danas. Nisam propao. Nadam se da sam samo upao kod Kralja. To je to. Pognimo sada svoje glave dok se molimo. Samo-samo...

84 Večeras jedno malo uže doseže dole s prestola, zove se Uže za spašavanje. Nadam se da će, dok se molim, dovući svaku neobraćenu osobu ovde unutra. Posegni prema gore i zgrabi ga, grešni prijatelju. Kažete: „Brate Branham, rekao si da stariš i pretpostavljam da je to razlog zašto...“ Ne, brate, sestro. Kada sam bio samo mali dečak, ja sam verovao ovo. Dajem svoj život za to. I žalim samo za jednim: imam samo jedan život koji mogu dati. Kad bih imao deset hiljada života želeo bih ih sve dati za to...

Zgrabite Uže kada večeras prođe pored vas. Kažete: „Brate Branham, nisam dostojan da Ga zgrabim.“ Znam da nisi, dete. Ali idi uradi nešto, postani dostojan i reci mi šta si uradio, i ja to želim uraditi. Nema stvari koju možeš uraditi da bi postao dostojan. Rođen si nedostojan. Samo je jedna stvar koju možeš uraditi, samo zgrabi put koji je pripremljen za tebe. Daviš se, nemoj se udaviti u tome. Bog je bacio Uže za spašavanje, posegnimo i uzmimo ga večeras.

umre. Peta je dimenzija vrsta - pa, užasna dimenzija. Dakle, taj čovek...

A kada hrišćanin umre, on ide u šestu dimenziju.

A Bog je u sedmoj dimenziji.

Dakle, vidite, kada hrišćanin umre, on ide pod Božiji oltar, pravo u Božiju prisutnost pod oltarom. I on počiva.

16 Da to raščlanim. Kada čovek ima noćnu moru, nije da sasvim spava, a nije ni budan. On je između sna i jave i to je ono zbog čega se užasno trese i vrišti jer ne spava, a nije budan. I uzeti to, to pokazuje gde ide čovek kada umre neobraćen. Odživeo je svoje vreme, na zemlji je mrtav, a ne može ući u prisutnost Božiju jer nije prikladan da ide tamo bez Krvi. I uhvaćen je. Ne može se vratiti na zemlju jer je njegovo vreme ovde na zemlji završeno i uhvaćen je između, te je u noćnoj mori. Razumete li? Ne može otići da počiva u Božijoj prisutnosti. Ne može doći nazad na zemlju jer je njegovo vreme isteklo. U noćnoj je mori i on tamo ostaje do dana suda: užasno je biti tamo. Razumete li?

I dakle, verujem da sam u toj viziji bio uhvaćen u tu šestu dimenziju i gledao sam nazad ovde dole i mogao sam videti unazad. Vidite, vid nije baš očima, to je zemaljsko. Ali to - vid je veća stvar od... Vid koji oni imaju tamo, njihov je kontakt daleko iznad bilo kojeg kontakta s kojim bi naša prirodna čula mogla biti u doticaju.

17 Objašnjavao sam to ovde pre nekog vremena. Gledao sam televizijski film u kojem su čoveka spustili, mislim da su ga spustili dve milje ili milju duboko u okean i emitovali su svetlosne zrake. Prikazivali su morski život. I prolazile su ribe, ta stvorenja užasnog izgleda. Da je tamo dole kao u ponoć, mračno kao crna tinta. I na svojim su nosevima imali fosfor i nisu imali oči. Dakle, moraju se hraniti, tako se činilo, da bi pronašli hranu, vodilo ih je neko drugo čulo, ne vid, jer nisu imali oči, tamo dole ih nisu mogli koristiti. Ali ih je vodilo neko drugo čulo da bi mogli kontaktirati svoju hranu. I ja sam pomislio: „Kada bih ja svojim vidom mogao upravljati tom malom ribom, koliko bih je bolje mogao opskrbiti hranom i voditi je mestima, koliko je moj vid bolji od njenog radara kojim ona kontaktira.“ Razumete li? I pomislio sam: „Kada bih je samo mogao voditi...“

Tada mi je sinulo: „Kada bih se ja samo mogao predati Bogu, koliko su bolji Božiji vid i čula, koji bi nas mogao voditi mnogo više od stvari koje vidimo jer je vera kojom nas On opskrbljuje dokaz stvarnosti koju ne vidimo svojim očima.“ Onda ako ta mala riba nikada ne bi mogla doći do vodene površine kao druge ribe jer je pod pritiskom. Da je donesete gore, ona bi eksplodirala. Ništa više nego što mi ne možemo otići više i ne eksplodirati... Imamo pritisak za mesto na kojem živimo.

18 Ali dakle, kada bi ta mala riba ikada mogla doći gore i biti ja, bi li ona ikada htela ponovo biti ta mala riba dole u toj ponoćnoj tmuni? Nikada više ne bi htela biti riba jer je ona nešto više od ribe, ona je čovek, njena su čula bolja, njeno je razumevanje bolje, njena je inteligencija nadmoćna. Onda to pomnožite s deset miliona i tada dobijete šta je to kada iz ovoga pređete tamo u Božiju prisutnost gde je ljudsko biće toliko dalje od onoga što smo mi ovde. Nikada više ne biste hteli biti ovakvo ljudsko biće dole u ovoj kući kuge i bolesti i raspadljivosti. U mom je srcu bilo da sam ovih trideset godina pokušavao propovedati Evanđelje po celom svetu da bih rekao ljudima da postoji nebo koje trebamo doseći i pakao koji trebamo izbeći te da postoji Bog koji vas voli i otkupljujuća sila koja leži spremna da vas podigne u bilo koje vreme kada ste spremni da je primite.

19 Kao čovek koji se davi, tamo visi uže, on misli: „Pa, uže, sam sebe bih mogao izvući, ali nisam dostojan da uzmem uže.“ Uže je tamo stavljeno upravo za tu svrhu da se vi izvučete tamo napolje. Iz tog je razloga Isus Hrist umro, za samu svrhu spasenja grešnika. I On je obesio uže Večnoga Života koje će upravo ove noći proći iznad glave svakog grešnika ovde unutra, a na njemu je znak dobrodošlice: „Dođi gore iz toga.“ Ako-ako vi-ako to želite učiniti, pripremljeno je.

20 Dakle, kada sam video to mesto i to stanje u kojem su ti ljudi bili i koliko je to iznad bilo čega što bi ovaj svet mogao zamisliti, bilo je slavno. Tamo unutra ne bi moglo biti greha, niti smrti niti bi išta moglo ući na to mesto. I nije bilo različito između muškaraca i žena, samo seksualne žlezde nisu bile u njima i nikada više ne bi moglo biti preljube niti ičega više. Ali je ona i dalje bila žena što se tiče obličja i muškarac je i dalje bio obličje te će oni zauvek biti takvi. Jer kada je Bog...

21 Dakle, ovo bi moglo biti dobro, neki od vas srednjoškolaca koje poučavaju ovde o evoluciji. Dakle, ja verujem u evoluciju, ali ne na način da je čovek evoluirao iz-iz neke niže vrste. Njihova im se vlastita teorija izjalovljuje: kada pokušaju hibridizovati bilo šta, ono se neće ponovo razmnožavati. Zato, vidite, to im se izjalovilo.

22 Dakle, ja verujem da kada je Bog počeo kupati zemlju, možda je prva stvar s kojom je on izašao bila meduza, a iz toga u žabu i tako prema gore. Ali, vidite, neprestano je dolazilo bliže i bliže čovekovoj slici, a čovek je bio odraz Božiji. I iz tog je razloga trava postala zakrivljena, možda trava, a potom je iz trave došlo cveće, iz cveća je došlo grmlje, iz grmlja je došlo drveće. Zašto? To je slika Drveta života koje stoji na drugoj strani. A sve na ovoj strani što je prirodno, senka je natprirodnog ili večnog na drugoj strani. Zato, dokle god na zemlji postoji nanovo rođeni hrišćanin, a ovde imamo telo kao ovo, to je sam odraz tela koje čeka na drugoj strani gde nema smrti i tuge. I to čini da naša srca žude za takvim nečim. Vidite, u nama postoji nešto što zove. Mi smo... Postoji nešto što nam govori da

„Sada uopšte nemam poverenja u tebe, od sada nadalje.“ Kaže: „Bilo je oko dvadeset i pet braće moje denominacije koji su sedeli na jednom od tvojih sastanaka,“ kaže, „mi smo samo ustali i otišli kada si to rekao.“

Pa, svi su me ljudi napustili, ali postoji jedna stvar, On je ostao uz mene...?.... jedna stvar. Ja nisam... Nisam bio neposlušan nebeskom viđenju koje se dogodilo tamo dole na reci. Ostao sam mu veran. On je ostao veran meni. Uzdam se u Njega da će jednog dana, ne znam kada, krunisati moju službu. Ostaću koliko god veran mogu biti. Ne znam šta će to biti, ne znam kada će to biti. I ja... Ali kada On bude spreman i ja ću biti spreman. Pogledajte sada ovde. Nadam se da će krunisati moju službu ovime: da mi dopusti da skinem odeću Reči i odenem Njegovu Nevestu u odeću Reči i za Njegovu pravednost. Nadam se da će me krunisati i dopustiti mi da tamo stojim toga dana, da kažem: „Evo Jaganjca Božijeg koji odnosi greh sveta.“

80 Toliko je mnogo brežuljaka na koje se treba popeti gore, napor, ponekad postane teško, ali Onaj koji pokazuje put zna šta je baš najbolje. Zna šta je najbolje. Muke na putu činiće se kao da su ništa kada dođemo na kraj puta. Hajde da tražimo taj krvavi trag stopala. Samo zapamtite, prijatelji.

Pesak je opran u tragovima stopala

Onog Stranca na obali Galileje

I taj glas koji je obuzdao uzburkane talase

U Judeji se više čuti neće.

Ali put tog usamljenog Galilejca,

Vrlo ću rado danas slediti ja;

I muke na putu činiće se kao ništa,

Kada dođem na kraj puta.

81 Ovaj prvi deo citata Pisma koji sam pročitao dao mi je On, bio sam mladić, samo dečak koji je stajao tamo s uspravnim ramenima, uzdignutim prsima, šakom kovrčave crne kose. Sada stojim pognutih ramena, ćelav, osedeo, starac od pedeset i tri godine. Ali je On sve ugodniji kako dani prolaze. I nisam propustio navestiti vam celokupno Evanđelje Isusa Hrista. I želja je moga srca sresti Crkvu za koju je On umro odevenu u pravednost Njegove vlastite krvi, odevenu u Njegovu Reč i pravednost Njegove Reči jer Njegova Reč nikada ne može izneveriti. I zato, znam da ako ostanem uz Reč i budem veran Reči i ako Reč prebiva u meni, a ja u Njemu, da će mi onog dana biti drago što sam ostao veran.

Ne znam šta budućnost nosi, ali vidite gde smo, zar ne? Vidite zašto

Danima pre toga su unutra bacali sav materijal kako bi peć bila toliko užarena da je bila sedam puta više vruća, užarenija sedam puta. Pa, uništila bi vas da joj se približite na udaljenosti od devedeset metara. Ali su oni ušli pravo u užarenu peć i izašli čak i bez ikakvog mirisa vatre na sebi. I Navuhodonosor je rekao: „Svaki čovek koji ne proslavlja tog Boga, neka mu deca i on budu ubijeni, njegova kuća spaljena i pretvorena u smetište.” To je tačno. Razumete li? On... Imali su globalno probuđenje jer su bili verni Reči. To je ono što se dogodi. Sigurno. Ostanite verni Reči. Da, i to se uvek divno isplati.

76 Jakov, malopre smo ga spomenuli. Ovde imam zapisano njegovo ime. Ovde je on bio mala kukavica, ali je ostajao. Tamo se bojao Ezava. O, znao je da je bio daleko od Boga. Sve te godine je bio daleko od Boga, ali je uvek pokušao ostati veran toj Reči. I ovde ga je Bog pozvao i rekao mu da ide svom domu. Ovde je on bio pravo na mestu dužnosti, a tamo je bio Ezav s vojskom. U to je vreme bio promenjen iz imena Jakov, „varalica, nevaljalac”, u Jakov... „princ pred Bogom”, kada je sledećeg jutra izašao s krunisanom službom. Izašao je pravo napred i susreo Ezava i nije hteo pomoć od njega. Amen. Veran Reči... Tako Bog čini stvari, zar ne? On-On čini stvari na Svoj vlastiti način. U redu.

77 Mnogi od moje braće danas imaju veliku popularnost među svojom denominacijskom braćom. Samo izgovori jedno ime, o, i baš kao da je vatra svugde. To je tačno. Izgovori ovo određeno ime ove osobe... I na kraju krajeva, kada mi je Gospod progovorio dole na reci onog dana, to je predvodilo to probuđenje po svetlu, iz toga je izašao svaki od onih velikih evanđelista.

Oni su se vratili pravo nazad sa svojom braćom (Razumete li?), tim denominacijama iz kojih su izašli. Došli su ovde napolje i održali taj sastanak, pomešali se s denominacijama i ponovo se vratili pravo nazad u njih. Imaju mnogo naklonosti, velika imena na radiju, u novinama i sve. Svi govore dobro o njima.

78 Ali su mene napustili svi ljudi jer sam uzeo istinitu Reč i stao uz Reč. Ostao sam upravo ovde s ovim što mi je On rekao, propovedao sam Reč, ne denominacijsku filozofiju. „Propovedaj Reč,” to je bilo moje poslanje, „ostani s Reči.” I braćo koja ovo slušaju na kaseti, ja sam bio veliki momak kada sam došao među vas samo isceljujući bolesne, govoreći vizije i pokazujući stvari. Ali kada sam krenuo govoriti vam istinu o Reči, zašto ste mi okrenuli leđa? Shvatate li da to samo ispunjava ono što je Pismo reklo? Da, to tako ide. Sada jedva da mogu ući u neko mesto.

79 Pisma stižu celo vreme. Jedno je neki dan stiglo, kaže: „Brate Branham, imao sam vrlo veliko pouzdanje u tebe, ali sam te čuo kada si rekao da se određena denominacija kojoj ja pripadam vraća u greh.” Kaže:

je to tamo. Verujem kroz ove godine... Pred Bogom i ljudima se izvinjavam što sam bio glup i bio sam - činio sam mnoge greške. Ali kroz ove mnoge godine imao sam privilegiju videti mnoge milione ljudi kako ulaze u Božije Kraljevstvo i bio sam zahvalan Gospodu što mi je dopustio da ih tamo odvedem. I verujem da će oni biti tamo u taj dan.

23 Dakle, vizija se ispunila. I kako sam ikada došao da se ikada zaustavim, ne znajući to, na 5. stihu... To je sve što sam ikada pročitao. Ali u tom poglavlju ima više toga, još nekoliko stihova. Dakle, vi u svojoj hotelskoj sobi ili kod kuće večeras, čim završimo, možete pročitati ostatak toga jer ovde imam zapisano još nekoliko citata Pisma i beleške koje želim spomenuti. I želim da to pročitate kada odete kući. Citiraću to, biće na kaseti. Ako nešto od toga želite zabeležiti, pa, to će biti u redu.

24 Dakle, verujete li, a znam da verujete, da Duh Božiji vodi muškarce i žene da čine stvari? Razumete li? A Isus je bio naš obrazac. Ako biste to primetili, želim okrenuti, vi sa mnom okrenite na Luku, 4. poglavlje, samo na trenutak. Želim vam pokazati nešto izvanredno. I samo da ne bismo dobili previše ovih referenci, već da biste mogli ovde sa mnom čitati za - o ovome samo na nekoliko trenutaka. Počnimo u Luki, 4. poglavlje i 14. stih. Dakle, pažljivo posmatrajte ako želite videti da se dogodi nešto čemu je ovo paralela. Primetite sada.

Isus se vrati u sili Duha u Galileju... Vratio se u sili Duha u Galileju... te se glas o Njemu proširi po svoj okolini. Naučavao je po njihovim sinagogama i bio slavljen od svih.

I dođe u Nazaret, gde je odrastao, pa po svom običaju na dan subotnji uđe u sinagogu te ustane čitati.

I pruže mu knjigu proroka Isaije. Kada je otvorio knjigu, pronađe mesto na kojem piše - je pisalo:

„Duh Gospodnji je na meni, zato me pomazao da navestim radosnu vest siromasima. Poslao me da iscelim one kojima su srca slomljena, propovedam oslobođenje zarobljenima, povratim vid slepima, oslobodim potlačene, propovedam godinu milosti Gospodnje.”

I zatvori knjigu,...

25 Dakle, ako želite, ako želite referencu za to, imam je ovde, samo trenutak, ako bih je možda mogao uzeti ovde iz beležaka na rubu stranice. Ako primetite, to je takođe, pronaći ćete to ovde u Marku i na različitim mestima, i u Isaiji 61, 1 i 2. Dakle, nije li neobično da se on upravo ovde zaustavio, a sam sledeći stih... To je bilo ono što se odnosilo na Njegov prvi dolazak. A drugi, sledeći stih se odnosi na Njegov drugi dolazak na sudu. Zaustavio se i zatvorio knjigu. Ako iko od vas čita Scofieldovu Bibliju, tamo ćete pronaći fusnotu o tome. Razumete li? Posmatrajte

njegovu fusnotu obeleženu s „2” (Razumete li?) i tamo ćete primetiti poređenje s porukom citiranom u Isaiji 61, 1 i 2. Iznosi slučaj gde je - citat Pisma ovde - propovedajući - Isus je trebao propovedati godinu milosti Gospodnje, a sledeći stih dolazi s Njegovim dolaskom i sudom. Razumete li? I vidite li kako se On zaustavio upravo kod toga?

26 I kako ja to nikada nisam primetio i kako sam se ja uvek zaustavio na ovom 5. stihu: „Jer doći će doba kada ljudi neće podnositi zdrave nauke, nego će sami sebi nagomilati učitelje da im češkaju uši i od istine će uho odvratiti i bajkama se okrenuti. Ali vrši delo evanđeliste: služenje svoje sasvim ispuni.” Razumete li? I Božijom pomoći i milosti sam to pokušao učiniti. I želim da moji prijatelji, i ovde i napolju u zemljama gde će kasete otići... Razlog iz kojeg sam zauzeo stajalište koje imam za Reč je sam ovaj razlog: “Propovedaj Reč.” Iz tog razloga se nisam hteo uskladiti ni sa jednom veroispovesti, ni jednom denominacijom, jer me Bog poslao da ostanem s Reči. Dakle, ako iko drugi želi da radi nešto drugo, to zavisi od njega.

27 A ako primetite u viziji koju sam imao o svojoj službi, bilo je... Nikada nisam ukrštao to drveće. Nikada nisam preobraćivao. Nikada nisam rekao: „Svi vi trojičari budite jedinovci,” ili, „svi vi jedinovci budite trojičari.” Sadio sam u njihove vlastite posude. Baš tako. Išao sam trojičaru, išao sam jedinovcu, išao sam svakome i ostao između i nikada se nisam pridružio nikome od njih, već sam ostao između i bio brat, baš tačno onako kako je vizija rekla da učinim. I jeo sam plodove obe strane, spasenje na obe strane.

28 A sada, jeste li primetili, ovde sede mnogi trojičari, mnogi jedinovci i mnogi drugi. Ali kako biste bili mali da se oko toga prepirete jer ako je taj deo vizije bio istinit, onda je i drugi deo istinit takođe. Oba su ploda nađena u krstu. Razumete li? Oba su bila u krstu, svi su bili skupljeni zajedno i oboje šljive i kruška - ili breskva, šljive i jabuke su tamo padale po meni: obe. Sve su nađene u krstu jer su svi verovali u Boga i ispunjeni su Duhom Svetim i imaju hrišćanska dela i znakove koji ih slede.

Dakle, denominacija neće s tim imati nikakve veze. Nanovo rođeni će biti ti koji će imati veze s tim. Vaše iskustvo s Bogom će biti to što će imati veze s tim. Dakle, vidimo toliko mnogo toga. Ovde imam nekoliko citata Pisma koje bih voleo spomenuti. Možda i hoću malo kasnije.

29 Ali vas sada želim odvesti od 5. stiha dole do 18. stiha. I da bih sada uštedeo na vremenu, neću to pročitati. Ali dakle, Pavle započinje ponovo ovde u Timoteju, ako primetite kako je on počeo govoriti, to je jedno. Dakle, ako primetite nakon 5. stiha.

Jer ja se već izlivam na žrtvu i vreme mog odlaska je prispelo. (Spremao se da napusti scenu. Počinje. Razumete li?) Imam... (Pa,

Morao je to učiniti kako bi pripremio put za nas. To je tačno. Ali šta je Bog uradio? Bio je veran Reči i prigrlio je krst. Ali je li to bio kraj Njegove službe? Je li Njegova služba propala? Bog ju je krunisao najvećom krunom kojom je ikada mogla biti krunisana. Krunisao ju je na uskršnje jutro, na uskrснуće. Krunisao je službu našeg Gospoda Isusa, ustao je iz mrtvih i živi zauvek. Nije bio propao jer su Ga svi napustili, bio je krunisan. Sigurno. Sigurno. Bio je krunisan jer je bio, bio je napušten i On je to morao uraditi kada Ga je podigao iz mrtvih.

73 Isto je bilo s Ilijom. Govorili smo o njemu pre nekoliko trenutaka. Ilija, taj jadni stari slabi prorok bio je tamo napolju u pustinji i morao se hraniti onim što bi mu ptice donele. I njegovo malo staro ispijeno smeđe telo, mali ćup ulja obešen sa strane, njegovi brkovi svi napolje, a glava verovatno ćelava i izgorela od sunca, teturao se dole s ovakvim štapom, ali dole je ispod tog malog starog srca otkucavao Božiji Duh. Kada je Bog video Svog malog starog umornog slugu kako se približava kraju, svi su ga napuštali i sve ostalo, je li ga On izneverio? Poslao je kola dole, kupio Svog umornog slugu: „Ti čak ne moraš ni odšetati gore kao Enoh, Ja ću te jednostavno odvesti kući u kolima.” Tako je. Da. Krunisao je njegovu službu vožnjom kući u kolima. To i nije loše, znate. Da. Da, nije morao odšetati kući, On je samo poslao kola i kupio ga jer je bio umoran. To mi se sviđa. Jadni, mali, stari sluga, kupio ga je, odveo ga kući.

74 Samo vreme kada je Daniel ostao toliko veran Bogu da je otišao u... Oni su rekli: „Taj čovek, znate, nekad je bio veliki momak ovde u ovom kraljevstvu. Govorio je svakakve stvari. I doveo je vračare, poučio ih stvarima i Medo-Persijanci i kako je on uradio. Ali je pod vladavinom Darija Daniel bio taj koji je ostao veran Bogu. Daniel je ostao s Božijom Reči i nije se hteo mešati s bilo čim drugim. I rekao je: „Pa, njegova je služba propala jer sam u lokalnim novinama video da će ga baciti u lavlju jamu za nekoliko dana.” Ide u federalni zatvor ili nešto. Razumete li? „Ali bacićemo ga u lavlju jamu.” Ali šta je Bog uradio? Bog je zapečatio njegovu službu promenom kraljeva srca, što je Darije poslao svakom jeziku, ljudima po celom svetu, da se svi ljudi trebaju bojati Boga Danielova jer je On Bog koji može izbaviti. Amen.

Zato, vidite, u vreme kada ljudi napuste čoveka, Božije sluge koji ostanu verni Reči, Bog zapečati njihovu službu vremenom krunisanja.

75 Da, bila su to Jevrejska deca pod vladavinom Nabuhodonosora kada se nisu htela pokloniti kipu. Ostala su verna Bogu jer je Božija Reč rekla: „Ne klanjaj se pred kipom da ga proslavljaš.” Ostali su verni Reči. I sve o tome je bilo u lokalnim novinama u vestima, šta god da je to bilo u one dane. Imali su načina za širenje vesti. Ne u lokalnim novinama, naravno da ne, samo to govorim da biste dobili neku predstavu. Ali su ih tamo nameravali spaliti u užarenoj peći koja je bila sedam puta više vruća.

68 Dakle, Njegova Ga je crkva napustila. Svi ljudi i priroda su Ga napustili. Govoreći o nekome ko je napušten, Pavle uopšte nije bio napušten u poređenju s onim što je On bio. Čak i samo stvorenje koje je On stvorio Ga je napuštalo, mesec i zvezde i sunce i sve, Bog i sve. Čovek, Bog, priroda i sve Ga je napustilo, ništa tamo nije stajalo, umro je sam. Je li izgubio Svoju službu? Ispunjavao je Svoju službu, nije je gubio. To ide s tim. To je ono što se dogodi. To mora ići s tim.

69 Dakle, sve Ga je napustilo. Ali je u to vreme Bog došao na scenu jer svaki čovek koji pozna Reč ostaće s Reči znajući da je Reč Bog. Razumete li? I Reč se sama mora otvoriti. Nepogrešiva Reč se mora otvoriti. Mora, s ciljem, jer je Reč Bog. I ako je Reč delovala na druge kroz čitavo doba, na isti će način delovati upravo sada jer je Ona Bog. Nemojte to nikada zaboraviti. Jer je Isus znao da, budući da je On punina Reči, On nije bio samo Prorok, On je bio sam Bog. On je bio Reč. Iz tog Ga razloga nije napustio samo čovek, već Ga je priroda takođe napustila. Celo Ga je stvorenje napustilo, sve, zvezde, mesec i nije bilo svetla kada je umro. Sve Ga je napustilo (Razumete li?) jer je On bio Stvoritelj svih stvari. „Na svetu beše i svet po Njemu postade, a svet Ga ne upozna.” Razumete li? Bio je Stvoritelj svih stvari. Svih stvari... Dakle, jedina stvar, da mi-mi ne stvaramo već pokušavamo obratiti, a oni koje pokušamo obratiti su ti koji napuste i odu (Razumete li?) kada dođe vreme da se Reč zaista pokaže, to mora biti tako. Dakle, samo upamtite, tada je Bog došao na scenu.

70 A u životu našeg Gospoda Isusa, silna dela koja je učinio prvih godinu dana i šest meseci Svoga života, o, kako je On bio silan čovek. Na zemlji nikada nije bilo ničega poput Njega, nije bilo od tada, nikada neće biti posle. Ali šta se dogodilo? Dobio je više ismejavanja od ikoga, od svih drugih zajedno. Ismejan od prirode i ismejan od stvorenja, ismejan od svega jer je bilo u izopačenom stanju. Iz tog su razloga ljudska srca ismejala vernog Božijeg slugu, jer je izopačeno. Priroda je izopačena, to je razlog...

71 Ako je priroda izopačena ovoliko lepa koliko jeste, kakva će biti kada postane obraćena nazad na volju Božiju? Ako zemlja može roditi plodove za koje su potrebna dva čoveka da ih nose na svojim leđima, a ta je zemlja izopačena, kakva će biti kada se obrati nazad k Bogu? Hrist dolazi, pustinja će procvetati kao ruža. Biće to obraćenje. I na suvim će mestima poteći voda, a zemlja će procvetati i procvasti. O, to će biti vreme i kada će se ljudska srca obratiti u pobožne ljude koji su sada doneli odluku, oni će živeti na tom mestu. Amen.

72 Taj mračni čas... „Između otapajućih stena i mračnog neba,” rekao je pesnik, „moj je Spasitelj pognuo Svoju glavu i umro, zastor koji se otvorio otkrio je put k nebeskim radostima i beskrajnom danu.”

posmatrajte.)... mog... Spreman sam i vreme mog odlaska je prispelo.

Dobar sam boj vojevao, utrku dovršio, veru sačuvao.

Stoga mi je pripremljen venac pravednosti kojim će mi u onaj dan uzvratiti Gospod, pravedan sudija; i ne samo meni, nego svima koji s ljubavlju žude za Njegovim dolaskom.

I tada nastavlja govoreći: „Čini sve... čini ove stvari.” Šta? Da mu on donese kaput. Dakle, upravo započinjemo i on kaže:

Dimas me napustio...

U njegovoj službi je bilo vreme kada je bio mladi Evanđelista, mladi prorok, svi su bili za njega. Ali sada, primetite ovde dole, kaže:

...svi su me napustili: (Zbog čega? Reči.)

30 Kada je Isus, mladi Prorok iz Galileje, imao vreme kada je bio napušten. Svi ljudi koji ostanu s Božijom Reči dođu do tog mesta na kojem su napušteni od sveta i religijskog sveta. Isus je jednog dana nahranio pet hiljada i podigli su košare pune ostataka od pet hlebova i dve ribe. I odmah je sledeći dan, verujem da je toliko bilo, došao s Rečju i svi su oni počeli odlaziti od Njega. A On je pogledao okolo prema učenicima i rekao: „Hoćete li i vi otići?” Čak su Ga sedamdesetorica Njegovih vlastitih postavljenih propovednika ostavili. A On je rekao: „Hoćete li i vi otići?”

I tada je Petar izrekao one značajne reči: „Gospode, gde ćemo ići? Samo Ti imaš Reči večnog života.”

31 Primetite. Ali je došlo vreme kada je došlo vreme napuštanja i ono-ono mora doći. Mora doći. I dakle, imamo nekoliko proroka i stvari ovde unutra koje možemo spomenuti da bi vam dokazao da je to vreme došlo. I ono je za mene stiglo. Nema potrebe da pokušam to izbeći, ovde je i jednostavno to morate prihvatiti. Oni to nisu pokušali izbeći, oni su ustali i prihvatili to i nisu se stideli Evanđelja.

Primetite Pavla: “Dobar sam boj vojevao. Utrku dovršio. Veru sačuvao.” O! Ovde dole u nastavku kaže: „Sa zverima sam se borio i izbačen sam iz usta lavljih.” A stvari kroz koje je on prošao, Bog mu je bio dobar. Ali je bilo došlo vreme kada je trebao otići.

32 Dakle, upitajmo se samo, zašto bi čovek, propovednik, pomoćnik, kao što je Dimas bio Pavlu, ikada ostavio Pavla?

Vi znate brata Baxtera, mnogi od vas ga se sećaju. Nekada bi čitao ovo o Dimasu. Rekao je: „Znaš li šta ću uraditi, brate Branham, kada dođem u nebo, prva stvar koju ću uraditi?”

A ja sam rekao “Šta?”

Rekao je: „Doći ću pravo tamo i saznati gde je Dimas, udariću ga

najjače što budem mogao." I rekao je: „On će se okrenuti i reći: 'Baxtere, zašto si to uradio?'" Rekao je: "Zašto si ostavio jadnog malog Pavla kada su ga svi napustili?" Ja to ne preporučujem, ne verujem da će tamo gore biti nekih tučnjava, ali sam se samo setio brata Baxtera kako je to govorio jer mu je bilo toliko žao Pavla.

33 Pa, šta je Pavle uradio? Propovedao je najvernije što je mogao i Duh Sveti je bio na njemu. I kada je tamo dole pisao o onim damama propovednicama i stvarima, pretpostavljam da je bila eksplozija. Rekao je: „Žena u crkvama neka čuti, nije im dopušteno govoriti," a on je upravo tada bio u zatvoru.

Možete li zamisliti šta su neki biskupi rekli: „Huh. Taj momak tamo gore u zatvoru, šta on ima pisati nama ovde dole? (Razumete li?) I sa sobom ima Timoteja, vino-pijanicu. I tako, eno njega sada tamo gore, on Timoteja napija vinom i ovde leži u zatvoru i piše, govori nam šta bi nam Duh Sveti trebao govoriti da radimo."

Ali je on rekao: „Šta? Zar je od vas Reč Božija izašla? Ili je samo k vama došla? Misli li ko da je duhovan ili prorok, neka prizna da su to što vam pišem Gospodnje zapovesti." Razumete li?

34 Vidite, vreme dođe, prijatelji. I želim da ljudi u zemljama, kojima idu kasete, zapamte da vreme odvajanja mora doći. To mora to učiniti. Ne znam koliko sam daleko od kraja vremena, svoga kraja puta. Ne znam. To je na Bogu. Ne znam šta je sutra i ko... Ne znam šta ono drži, ali znam ko drži to. Zato je to mesto na kojem je sagrađena moja vera, na tome.

Dakle, pretpostavljam da ga Dimas nije napustio i počeo ići u noćne klubove. Ne mislim da je Dimas to uradio jer je Dimas bio Duhom ispunjen čovek. Bio je veliki pomoćnik. Ako ste ikada uzeli Dimasovu istoriju, bio je značajni propovednik, fin kulturni čovek, vrlo ugađen, obrazovan. Bio je pametan čovek. Ali zašto bi napustio Pavla? U tome je stvar. Šta ga je potaklo da to učini, napusti Pavla? Ne verujem da je želeo ići u noćni klub ili bilo šta. Ali verujem da je to bio Bog koji je odvajao Pavla. Dakle, pretpostavljam da je Dimas...

35 Uzmimo neke od Dimasovih misli. Dok sam neki dan sedeo na brežuljku razmišljajući, bio je dan i razmišljao sam: "Zašto bi Dimas hteo ostaviti tog momka? Zašto bi ostavio tog jadnog malog propovednika koji ga je doveo Gospodu, čoveka koji je predvodio probuđenje među paganima, pravog proroka?" Niko nije mogao reći da on nije bio prorok. Bio je više od proroka, bio je apostol i veliki i silni apostol paganima. A Dimas je bio pridružen Pavlu, imali su zajedništvo i video je kako se Duh Božiji kreće na tom čoveku. I zašto bi takvoj osobi okrenuo svoja leđa, bio je potvrđen da je Hristov sluga? Jeste li primetili da Pavle ovde: „... zaljubljen u sadašnji svet..." Ne mislim da se Dimas vratio u greh. Ne

krpom na glavi, a udaraju Ga štapom po glavi i govore: 'Proreci i reci nam ko te udario, verovaćemo!'"

Pa, učenici su samo otišli, rekli su: „A..."

64 Vidite, tako brzo zaborave šta je Bog uradio. Kako je Mojsije kod Crvenog mora rekao kada je tamo stajao i rekao: „Bog je učinio deset izvanrednih čudesa, jeste li još uvek toliki prestupnici da ne znate da je On i dalje Bog?" On je otišao tamo dole i udario zemlje, bacio je prokletstvo na zemlje. Doneo je žabe, buve, muve, sve i udar koji je ubio sve prvorođence te je anđeo smrti prošao zemljom, a ipak ga ti ljudi nisu hteli slediti kod Crvenog mora. Kako brzo, čim vaša popularnost... Kada su videli ta velika sjajna koplja stotine hiljada ljudi koji su tako dolazili ili možda, da, možda milion ljudi koji su dolazili i buku kola i prašinu koja se dizala, oni su jednostavno odustali i pali nazad: „I, Mojsije, trebali smo umreti tamo nazad." Razumete li? A Bog je rekao da je On dopustio da oni umru u pustinji zbog nevere. „Mojsije, tvoja je služba propala, to je sve. Ti više nisi." Vidite, oni ne razumeju. Ne shvataju to.

65 I dakle, ista je stvar bila kada Isus, mladi Rabi ili Učitelj ili Prorok Galileje, kada je On činio sva ona čudesa i stvari: „Kako je On ikada mogao trpeti i podnositi takvu stvar? Kako je mogao dopustiti da Ga čovek lancima veže kada je mogao slomiti pečat s groba i podići mrtvog čoveka iz večnosti? Kako je to mogao učiniti kada je mogao progovoriti udovičinom mrtvom sinu i podići ga da ponovo živi i Lazara, mrtvog i trulog u grobu te ga izvesti napolje? Kako je mogao stajati i reći: 'Ja sam uskrsnuće i život, ko u Mene veruje, ako i umre živeće. Svako ko živi i veruje u Mene, neće umreti nikada.' I da stoji i bude okovima vezan i pljuvačka na licu i ne otvara Svoja usta?" Učenici: „Izgubio je Svoju službu." Da, tako to ide. Bog, ovaj jadni svet...

66 Čak i Njegova crkva, dvanaestorica u kojima je uživao i kojima je sve rekao i voleo ih, oni su Mu okrenuli leđa. Samo je jedan ostao uz Njega, bio je to čovek Jovan. Upravo u času kada je sve nestalo i sve su nade nestale, On je tamo bio vezan i odveden tamo gore i izrugivan i ispljuvan i svoja leđa upravio ka... Ne znajući da je to ispunilo Pismo.

67 Pa, zar ne znate da se danas odvijaju stvari koje tačno ispunjavaju Pismo do slova? Zašto ljudi dopuste - mogu reći ove stvari? Zašto ove denominacije besne? Zašto one to rade? U Pismu je pisano da će to raditi. Uči će pravo u to i sami to uraditi, slepo ne znajući da to rade. Mislite li da je Juda znao da igra Judinu ulogu? Mislite li da je faraon znao da je igrao ulogu, a Bog ga je podigao za tu svrhu? Mislite li da bi Ezav uradio stvari koje je uradio? Sigurno ne. Rečeno je: „Imaju oči i ne vide, uši i ne čuju." Ali posmatrajte kako se Pismo jednostavno otvara. Razumete li? Na kraju smo vremena, mora biti ovako.

bio jedini, već mislim da je on jednostavno bio toliko napušten. Svaki put kada bi otišao do sveštenika da održi sastanak, oni bi ga otpustili. Otišao bi ovde dole: „Odlazi odavde, fanatiče. Odlazi odavde. Idi uradi ovo.” To se pokazalo kada je došao Elizej, njegov nasljednik. Pa, šta su oni uradili? Oni su čak... Mladić je bio ćelav i oni su poslali svoju malu decu napolje da se izruguju tim starim varalicama. Rečeno je da su njih obojica bili smatrani varalicama, rekli su: „Stari ćelo, ćelo, zašto nisi uznet kao Ilija?” Nisu verovali da je on uznet. Uh-huh. Razumete li? Jednostavno su mislili da su oni gomila varalica. Ali su oni bili verni Reči s potvrđenom službom. Ilija je stajao. U redu.

61 Daniel je zauzeo istinsko stajalište. Znae gde ja to dobijem u Danielu 12 ili-ili verujem da je to Daniel 9. Kada vi... Daniel je zauzeo istinsko stajalište za Reč. Šta mu se dogodilo? Kada je bio čovek koji je bio kraljeva desna ruka, ali je zauzeo pravo stajalište za Reč i bio je izbačen i bačen u lavlju jamu: Božiji čovek koji je stajao verno s Reči.

Jevrejska su deca ostala verna Reči, pod kraljevim proglašenjem: „Ko se ne pokloni onom kipu kada se oglasi psaltir i kada zatrupe trube i tako dalje, ko god se ne pokloni našem kipu biće bačen u peć užarenu.” A oni su kipu okrenuli leđa i... Bez obzira koliko su nepopularni postali, bez obzira koliko su trebali biti izopšteni iz društva oni su ostali verni Reči. To mi se sviđa.

62 Jakov, još jedan... On je imao - dugo je vremena bio daleko od kuće i imao je poziv da ide kući da vidi svoj narod. I bio je na svom putu veran svome pozivu, veran svome vodstvu. Tamo preko mu je bilo dobro, ali je Bog počeo raditi s njim da ide kući. I na svom je putu kući bio ubačen između dva škripca. Njegova žena i deca s ove strane te njegov omraženi brat, Ezav, koji je ovde dolazio s vojskom njemu u susret. I stajao je kod malog potoka, potoka Penuela i tamo je on stajao. I kakvo stanje. Ezav ga je mrzeo i dolazio mu u susret s vojskom, a ovde mu je bila žena, dve žene i deca, svi s ove strane potoka i nalazio se u škripcu. Zašto? Jer da je ostao u svojoj vlastitoj zemlji, sve bi bilo u redu. Ali je imao poziv, Reč Božija ga je pozvala u njegov rodni kraj. Haleluja. Neka Bog blagoslovi čoveka. I on je dobio promenu. Sigurno.

63 Isus, veran Očevoj Reči: „Ja činim samo ono što Otac kaže. Pisano je: 'Neće čovek živeti samo o hlebu, nego o svakoj Reči što izlazi iz usta Božijih.'” Isus, zauvek veran toj Reči, došlo je vreme kada je izgubio sve prijatelje koje je imao. Svaki od njih Ga je napustio i otišao: svi oni. I ljudi su Ga videli ismevanog, izruganog, izgubili su poverenje u Njega. „Kako čovek koji je mogao progovoriti mrtvacu u grobu i podići ga, kako čovek koji je mogao predvideti događaje do detalja i nikada nije imao - nikada nije izneverio može sedeti na sudu s licem krvavim od iščupane brade i vrlo lepljivom pijanom pljuvačkom vojnika koja Mu se sliva niz lice, s

mislim da je to uradio. Već mislim da je stekao pogrešno mišljenje o Pavlu.

36 Dakle, on... Dimas je izašao iz bogate porodice i bio je bogat, a novac ponekad ljudima znači religiju. Kao što kažu u Kaliforniji: „Ako nemaš tri Cadillaca, nisi duhovan.” Zato to znači, ako nisi uspešan, ako nemaš najbolju crkvu u gradu, ljudi neće ići. Gotovo da je tako ovde. To vam je dokaz - moraš imati najbolju crkvu u zemlji ili kažu: „Ti, o, ti misliš da si se pridružio onakvoj maloj gomili?”

Jeste li znali da naš Gospod nije imao gde Svoju glavu nasloniti? Jeste li znali da je posedovao samo jedan ogrtač? Razumete li? I imao ga je, bio je jednostavno Osoba koju su maltretirali. Nije imao gde Svoju glavu nasloniti. Ali su o Njemu mogli misliti istu stvar, i jesu.

37 I dakle, verujem da je Dimas video tobožnji neuspeh u Pavlovoj službi. Mislim da je on mislio da je stari momak propao pred Bogom. Dakle, mislio je da ljudi koji bi iskopali vlastite oči da ih daju Pavlu...

Dakle, Pavle je to rekao, rekao je: „Oči biste makar svoje iskopali da ih date meni.” Jer mislimo da je Pavle imao loše oči jer je rekao: „Pisao sam toliko velikim slovima.” Rekao je „veliko slovo”, ali ja imam leksikon i on kaže „velikim slovima”. Bio je u Rimu tamo u zatvoru. Nešto nije u redu. Rekao je da su ga oči mučile od nebeske vizije. Zato on... Ljudi bi bili iskopali svoje oči videvši da Pavle pati, da ga njegove oči muče i da on pati. I tripot je pitao Gospoda da ga isceli. I rekao je: „Da se iznad obilja objava ne bih uznosio, dan mi je đavoljev poslanik da me udara.” Dakle, dobro bi nam išlo, onda bi ga ponovo udario. Potom bi mu dobro išlo i ponovo bi ga udario.

38 Vidite, Pavle je imao veću službu od svih drugih apostola zajedno. Neki su od njih mogli reći: „Pa, ja sam hodao s Isusom.” Pa, ljudi na ulici su hodali s Njim kada je bio ovde. Ali Ga je Pavle video u Vatrenom stubu nakon što je On umro, bio pokopan, uzašao na nebo i vratio se te pozvao Pavla (Razumete li?) na putu dole u Damask. I on je imao veću službu od Mateja, Marka, Luke ili bilo koga od onih drugih. Bio je daleko iznad njih. I rekao je: „Da se dakle ne bih uznosio i rekao: 'Dakle, vi momci ne znate ništa o tome, ja sam video Gospoda nakon Njegovog uskrsnuća.'”

Pa, oni kažu: „Mi smo hodali s Njim.” Pa, hodali su i svi oni ljudi dole oko Galileje i Nazareta i kroz onu zemlju tamo. Svi su oni hodali s Njim.

39 Ali, vidite, Pavle je razgovarao s Njim i video Ga u obliku u kojem je On bio pre nego je postao telom. Razumete li? I On je poslao Pavla u tom stanju. Dok je bio u tom Svetlu, poslao je Pavla. I-i Pavle Ga je video. I rekao je: „Da se ne bih uznosio, osećao se malo više od nekih od vas braće, dan mi je đavoljev poslanik,” koji ga drži pokorenim. I rekao je: „Tripot sam zaklinjao Gospoda da mi to oduzme. A On je rekao: 'Savle, ili

Pavle, dosta ti je milost Moja.'" Tada je Pavle rekao: „Hvaliću se slabostima svojim jer kada sam slab, onda sam jak. Vidite, hvaliću se time."

40 Dakle, jeste li dakle primetili, čovek koji je imao veću službu od bilo koga od onih drugih koji su bili na terenu, Pavle, najveća služba od svih njih, koji je bio video Isusa u Vatrenom stubu i poslao ga je da uradi ono što je uradio te je znacima i čudesima iznad svake sumnje bio potvrđen od istog Boga, iste sile, a bio je toliko siromašan da je imao samo jedan ogrtač, propovedao je gomili ljudi koji bi bili iskopali svoje oči, a neki od njih su bili milioneri. A ipak je Pavle imao jedan ogrtač. Rekao je: „Uzmi taj ogrtač, ovde gore postaje hladno." Bio je u planinskom području. Imao je samo jedan ogrtač.

A Dimas, čovek koji je bio ugledan, visokog kalibra, kulturan, obrazovan i bogat čovek koji je imao mnogo odeće za presvući: „Taj tip, nešto s njim nije bilo u redu. Koji je imao toliko mnogo prijatelja koji bi svoje oči iskopali da ih njemu daju, a ipak je toliko siromašan da je imao jedan ogrtač. Nešto nije bilo u redu s Pavlom."

41 O, znate, taj duh ne napušta svet, i dalje ga imaju na taj način. Novac nije Bog. Postoji samo jedan Bog. Razumete li? Ali ljudi misle da zato što imaš veliku službu moraš imati sve ovo i sve ovo i sve ove velike stvari i velike fakultete i veliko to i to. Bog se ne bavi tim stvarima. Ili je to makar bilo moje mišljenje. Bog se bavi pojedincem. Nikada nas nije postavio da radimo takve stvari.

Ali Pavle s jednim ogrtačem i kaže Timoteju ovde da mu ga donese jer tamo gore postaje hladno. Razumete li? Čovek koji je imao službu, koji je propovedao desecima hiljadama kao što je Pavle činio i službu koja je mogla činiti svakojaka čudesa i video je Isusa u Vatrenom stubu, poslao ga je, a ipak je imao samo jedan ogrtač. Dimas je rekao: „Takav momak," okrenuo se od njega.

42 Dakle, kada je on ovde gore propovedao prema Troji, nalazimo da je tamo gore bio jedan čovek koji je bio kovač. I bio je nitkov. I mrzeo je hrišćanstvo. I Pavlu je učinio sve što mu je mogao učiniti, dao da ga zatvore i sve... Pavle čak upozorava Timoteja za istu stvar: „Pazi na tog tipa." I evo Dimasa... O Bože, dopusti da ljudi to čuju. Ovde je Dimas stajao pored čoveka koji je zaslepio čoveka jer ga je osporavao. Dakle, vi propovednici Crkve Hristove, odenite sada svoje ogrtače. Jedan mi je jednom rekao, rekao je: „Zaslepi me. Zaslepi me. Ti imaš Duha Svetog, zaslepi me."

Ja sam rekao: „Ti već jesi slep." Razumete li?

Dakle, zašto Pavle nije zaslepio kovača? Ista vrsta duha koja je na

smo mi mali ljudi. Među nama je samo jedan veliki i to je naš Gospod. Razumete li? I svoju organizaciju činimo toliko većom od Boga: „Velika sveta crkva ovoga, onoga ili nečega drugoga, veliki sveti nadglednici," i tako dalje. Ne postoje takve stvari. To je čast ljudi. Postoji samo jedan sveti i to je Bog. A Duh Sveti, što je Bog, je među nama. Nismo mi ti koji smo sveti, već je to Duh Sveti koji je u nama. Nije... Kada vidimo da se čine stvari, to nismo mi koji ih činimo, to je Duh Sveti. Isus je rekao: „Nisam Ja taj koji čini dela. Već Moj Otac. On prebiva u Meni i On je taj koji čini dela." I nije on taj koji-koji čini. U redu. Ali nalazimo one verne sluge kroz vreme.

57 Dakle, evo stvari koju želim na neki način primeniti na nekoliko trenutaka. Dakle, obično u takvo vreme kao ovo kada čovek ostane veran Reči i kada ga svi napuste dok se Bog ne umeša da bi odbranio tu osobu i krunisao njegovu službu. Razumete li? To je tačno. Kakva uteha. Uteha je sagrađena u obećanju Božije Reči. Bez obzira šta svet rekao, šta svet učinio, naše nade nisu u tome, nisu sagrađene u onome što svet čini.

58 Mislim da je ona pesma tako lepa, voleo bih da mogu pevati. Uvek sam želeo pevati. Razumete li? „Onima što čekaju na Gospoda snaga se obnavlja. Popeće se krilima kao u orla, trčaće i neće posustati, hode li, neće se umoriti, nauči me, Gospode, čekati. Nauči me, Gospode, čekati dole na svojim kolenima." To mi se sviđa. „I u Svoje ćeš vreme odgovoriti na moje molbe, nauči me ne oslanjati se na ono što drugi čine, već samo u molitvi čekati na odgovor od Tebe." To je to. To je verni sluga koji čeka na red svoga Gospodara znajući ovo: da Pisma ne mogu izneveriti ma šta da se dogodi. Pismo mora ostati verno. U takvo se vreme Bog obično umeša da bi pomogao.

59 Pogledajmo Iliju kada je on bio napušten. Zašto? Jer je ostao veran Reči. Rekao je: „Svi su me napustili." I bio je izbačen iz društva, iz organizacije, čak i iz državne organizacije ili državne izraelske crkve, sveštenici i svi su ga bili izbacili i nije čak ni imao ogrtač kao Pavle već mali komad ovčije kože ili kože omotane oko sebe i bio je ostavljen na planini te su ga hranile ptice. Sigurno. Zašto? Zbog Reči Božije jer je bio veran prema TAKO KAŽE GOSPOD. Dakle, svi su oni postali moderni. Prva dama zemlje, Jezavelja, imala je svu modu i stvari tamo napolju. I sveštenici su tome popustili i tako dalje i svi propovednici i tako dalje, uskladili su se s time. Ali ne i Ilija, on je ostao veran toj Reči. I zbog takve je stvari bio napušten dok nije povikao: „Gospode, ostao sam sam, a oni traže da i meni oduzmu život."

Ali mu je Bog dao utehu, rekao je: "Još uvek tamo dole imam sedam hiljada."

60 Vidite, ne verujem da je Ilija otišao uobražen vezano uz to da je on

sinagoga i da vas zovu 'Rabbi' i tako dalje." Rekao je: „Samo primite veću osudu." Razumete li?

Dakle, znamo da kada su videli da ga taj lekar sledi ili da je s njim, a Pavle je uzeo Luku, rekao je - ovde je rekao: "Luka je - Luka je jedini koji me nije napustio." I Luka je-je dobar prema njemu. A Luka mu je pogodan, on treba Luku za svoju službu. I taj je lekar uokolo sledio čoveka gde god da je išao i propovedao božansko isceljenje. I čovek koji je propovedao božansko isceljenje mogao je isceliti hrome i podići mrtve i sve drugo i videti silne vizije i govoriti stvari koje treba da se dogode, a ostavio je svoga vlastitog saradnika bolesnog. I mogao je imati milione dolara i sagraditi građevine vredne desetke hiljada dolara i velike fakultete i takve stvari, a čak nije imao nego jedan ogrtač da stavi na svoja leđa...

53 Dimas je rekao: „Neću pratiti takvog tipa. On je samo - on je niska klasa osobe. Ja ću se uspeti s denominacijskom braćom. Otići ću gore gde mogu postati neko." Ako je bila takva stvar, voleo bih doći i odmah nakon što Baxter završi (Razumete li?); zbog napuštanja tog jadnog malog momka u tom stanju. Trebao je stajati uz njega. Pavle je bio taj koji ga je doveo Hristu. Ali, vidite, to je bez poznavanja Duha, znanja što je volja Božija, zatim činiti volju Božiju. Razumete li? Dakle... Ali ga je on tamo ostavio u tom stanju. Ostavio ga... Svi su ga napustili.

54 Kako ja razmišljam o tome, kako sluga koji ostane veran Reči, pre ili posle, samo zapamtite, ljudi će ga napustiti. Dakle, želimo ući u to na samo nekoliko minuta i neću vas sada predugo zadržati jer želim da budete ovde ujutro. Kada Božiji sluga ostane veran Reči, uvek ga svi napuste. I to... Dakle, samo uzmite koje god mesto želite, bilo koje vreme u Bibliji ili u istoriji da kada je čovek ostao veran bez obzira koliko je bio popularan, kada je ostao veran Reči, došlo je vreme kada ga je religiozan svet napustio i odvojio. Dakle, samo pročitajte to kada uzmete Bibliju od Postanka preko do knjige Otkrivenja i kupite u Prednikejskom koncilu i uzmite to do Nikejskih očeva i svaki čovek, svaki sveti, svaki prorok, svaki istinski sluga Božiji koji je ostao s Reči bio je napušten od strane crkvene stvari i ponižen. I Pavle je bio jedan od njih.

55 I kada bi danas postojao jedan takav, bila bi ista stvar. To je baš istina. Morate doći do tog mesta. To mora doći. Oni misle da bi čovek koji bi imao takvu službu morao imati uticaj na čitav svet. Trebao bi, ali oni neće doći pod njegov uticaj. Razumete li? I takav čovek ne bi službu, svet stavio pod svoj uticaj, stavio bi ga pod uticaj svog Gospodara jer on ovde ne predstavlja sebe, on predstavlja svog Gospodara.

56 I znate, ljudi traže čast jedni od drugih i oni odaju čast jedan drugome, a tako čineći obeščašćuju Boga. Razumete li? Mi pokušavamo među sobom učiniti ljude velikima, a mi nismo veliki ljudi i mali ljudi, svi

ljudima koji tako misle ista je stvar koja je bila na Dimasu. Čovek koji je mogao zaslepiti čoveka jer ga je osporavao, a potom se okrenuti i dopustiti jednom kovaču da mu pokvari službu u gradu, bez sumnje je Dimas rekao: „On-on-on je propao, izgubio je sve svoje darove. Izgubio je svoj dar zaslepljivanja."

Zar ne vidite da taj duh još uvek živi, kaže: "Propao si, brate..." O, to jednostavno pređe preko glava ljudi. Oni to jednostavno ne shvataju, to je sve. Razumete li? Oni to jednostavno ne mogu videti. Razumete li? Ne razumeju.

43 Dakle, Dimas nije zaslepio tog čoveka jer je hteo. Nije li Isus rekao: „Ne činim ništa pre nego Mi pokaže Otac?" Nisam li vam godinama pre rekao da i kada bi moja vlastita majka ležala umirući i kada bi rekla: „Bille, kako ću završiti?" Ja ne bih mogao reći ništa dok Bog najpre to ne kaže. I to je baš ono što se dogodilo. Čovek ne može... Čovek je od početka promašaj. On je samo sredstvo kroz koje Bog deluje, a Bog čini Svoju vlastitu volju. Ali kada vidite ove super fantastične ljude koji uvek imaju ovo i ono i nešto drugo, bolje vam je da se klonite toga. Razumete li? Sam Isus to nije radio. On je rekao: „Ja samo radim kako Otac radi. On mi pokaže šta treba i zatim to odem da uradim. Ne mogu učiniti drugo - ništa drugačije od toga."

44 I ovde je Dimas video Pavla, čoveka koji je imao takvu službu, a ipak je bio toliko siromašan da je imao samo jedan ogrtač i želeo je da mu ga Timotej donese: jedan ogrtač. Ali je Pavle postavio primer kakav je Hrist bio: On je imao jedan ogrtač. Zašto onda bogatstva i mnogo novca i stvari toliko znače ljudima danas? Primitite sada. I imao je silu da ko je god bio protiv onoga što je on propovedao, on se okrenuo i rekao: "Neko vreme ćeš biti slep." I taj je čovek bio slep.

A ovde je bio kovač koji mu je učinio deset puta više nego onaj čovek, a ipak je prošao bez posledica. Mora da je Dimas mislio: „Pa, vidite, stari je momak sada propao. On je-on je izgubio svoju službu." Ne, ne, on uopšte nije bio izgubio svoju službu. Bog ne čini takve stvari. Bog nije indijanski darivaoc. Da.

45 Primitite sada. Pavle je bio pomalo nalik na Iliju. Prorok Ilija je otišao gore na planinu po Božijem poslanju te pozvao vatru da se spusti s neba i ona se spustila. I pozvao je vodu, a ona je došla. I potom je po Božijoj poruci zapovedio i ubio četiristo sveštenika, odsekao im glave, pustio ih da se kotrljaju nizbrdo, a zatim je bežao zbog pretnje jedne-jedne žene, jedne male licemerne žene, to jest, ona je bila nevernik. Jezavelja, ta jedna mala žena koja je bila glavna ideja svakom deliću toga, ona je bila ta koja je to uzrokovala. Činilo se kao da će prvo doći do nje. Ali Bog ima načina kako da radi stvari i njegove sluge mogu delovati samo prema -

ako deluju prema volji Božijoj.

46 Zar ne vidite, prijatelji, da se morate kretati prema Božijem načinu kretanja. Koliko sam puta poseo i savetovao braću i kako bih hteo doći preko i rukovati se s njima i reći: "Braćo, nema razlike, hajde da samo budemo braća." Kako to mogu učiniti i zadržati svoje poslanje „Propovedaj Reč”? Gospod to ne želi učiniti.

Stajao sam među propovednicima i rekli su: „Brate Branhame, moja je tetka ovde preko. Znam da si ti prorok poslan od Boga. Idi tamo i vrati joj njen vid.” Voleo bih da mogu, učinio bih to. Ja to ne mogu učiniti dok mi On ne kaže da to uradim. Razumete li? Niko to nije mogao uraditi. Ilija to nije mogao uraditi, niko drugi to nije mogao uraditi.

47 Dakle, nalazimo da Pavle... Dimas je propovedao s Pavlom, video je kako je Pavle ugledao hromog čoveka kako je tamo ležao i rekao je: „Vidim da imaš veru da budeš isceljen. Ustani na noge. Isus Hrist te ozdravlja.” Video ga je kako isceljuje bolesne, a ipak je ostavio svog prijatelja Trofima bolesnog.

„Pavle je izgubio svoju službu.” Mora da je Dimas to mislio. „Zašto on nije, ako je imao dar isceljenja, zašto nije otišao tamo gore i iscelio tog prijatelja koji je tako verno ostao uz njega?” Rekao je: „Ostavio sam ga tamo gore bolesnoga. I nemam niti jedan ogrtač i želim da mi usput poneseš taj ogrtač. I pazi na tog kovača, upravo je pokvario onaj sastanak u gradu. Morao sam napustiti grad. Zatvorio me je u tamnicu.”

Mislim da je Dimas rekao: „Kakav je propovednik ovaj postao?” Razumete li?

I, brate, danas u svetu imaju mnogo tih Dimasovih duhova. Ne znaju u čemu je suština toga. Razumete li? Nema potrebe da im to pokušate objasniti jer ionako neće shvatiti. Vidite li, vidite? Hristov sluga sledi tragove stopala.

48 Jedan od naših đakona ovde, ne znam je li ovde večeras ili nije, Tony Zabel. Obično je ovde negde. I on mi je došao i rekao je ovde nedavno, pre nego je dobio - nego je došao ovde, rekao je-rekao je: „Sanjao sam san, neobičan san.” Rekao je: „Sanjao sam da sam pokušavao pronaći svoj put prema nebu.” Rekao je: „Video sam da dolazi čovek u crnoj haljini koji je čitao knjigu.” I rekao je: „Došao sam do tog čoveka i pitao ga: 'Koji je put za nebo?' I on je rekao: 'Pitaj čoveka ispred mene.'” A to je bio pastor crkve u koju je on išao.

49 Otišao je malo dalje i sreo jednog drugog čoveka, bio je odeven u crnu haljinu i pevao je pesme, pevao je. A to je bio jedan drugi pastor. Oba ta pastora su moji lični prijatelji. A on je rekao... I divni ljudi. I rekao je: „Kojim putem se mogu popeti na vrh planine ovde?” Rekao je:

„Gledaj.” Rekao je: „Vidiš li kako tamo gore skroz na vrhu stoji onaj mali, mali momak?” „Rekao sam: 'Da.' Tamo je stajao momak u farmerkama i nosio je mali kaubojski šešir.”

Neko je dole u Kentuckyju govoreći o meni tamo dole rekao: „Onaj momak liči na sve osim na propovednika.” Možda ličim na farmera ili nešto, ali-ali, znate, nije do izgleda.

50 I rekao je da taj koji je stajao tamo da sam to bio ja. I on-on se penjao gore dok nije stigao do mene i rekao je da sam ga uhvatio za ruku i vodio ga do vrha dok nisam stigao na vrh brežuljka i tamo je bila pustoš kroz koju smo trebali proći, a ja sam rekao: „Tony, moram te ovde ostaviti, deo ovoga moraš proći sam.”

On je rekao: „Brate Branhame, šta mogu uraditi odavde nadalje?”

Rekao je da sam ja rekao: „Dođi ovde, Tony, pogledaj tamo dole. Vidiš li one tragove stopala s krvlju u njima?” Rekao sam: „To je ono što sam ja celim putem sledio. Samo ostani na tome.” To je jedina stvar na koju znam usmeriti čoveka; ne na crkveno verovanje ili uzbuđenje neke vrste, već na te krvave tragove stopala koji vode u Bibliju, krv Isusa Hrista.

51 Dakle, kako se taj čovek verovatno osećao, čovek s toliko mnogo prijatelja milionera i jednim ogrtačem, čovek koji je bio - imao silu da zaslepi čoveka, a dopustio je da ga jedan čovek istera iz grada: nikada ništa nije poduzeo oko toga, ustao je i izašao. Molio se za bolesne, a ostavio svog prijatelja bolesnog. I Dimas ga je ostavio. Svi ostali su ga ostavili. Svi su ga ostavili. Pavle je rekao: „Svi su me ostavili.” Svaki od njih ga je ostavio.

Ja kažem ovo. Kada čovek ostane veran Reči, ne samo na jednom sastanku, već na svakom sastanku, kada čovek ostane veran Reči, doći će vreme kada će ga oni napustiti. Tačno tako. Oni su to učinili. Učinili su to našem Gospodu. Ostaviće ga kada se zauzme za Istinu. „Svi su me napustili.” I dakle, šta mislite da su Dimas i neki od tih ljudi mislili, a svi mi koji poznajemo Pismo znamo da je Luka bio doktor, a Pavle je vodio tog lekara sa sobom gde god da je otišao? A propovedao je božansko isceljenje i ostavio svog prijatelja bolesnog... Toliko siromašan da je imao jedan ogrtač... I dopustio je da ga čovek istera iz grada, a mogao je zaslepiti čoveka. Vidite, oni su mislili da je propao. Ali nije. Bio je tačno u krvavim tragovima stopala. I dalje je sledio. Nadam se da shvatate. Rekao je: „Svi su me napustili.”

52 Dimas, zaljubljen u ovaj sadašnji svet, popularnost ljudi. „Zdravo, doktore Dimas. Znam da imate svoj doktorat...”

O, sigurno, oni to vole. Isus je rekao: „Kako volite stajati u